

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน

Factors influencing youth political participation

กัลยาณัฐ วงษ์กำปั่น¹

Kanyanat Vongkampun¹

6219860006@rumail.ru.ac.th

Received: 27/05/68 Revised: 24/06/68 Accepted: 27/06/68

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความแตกต่างระหว่างปัจจัยภูมิหลังของเยาวชนกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน (2) ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน ลักษณะบุคลิกภาพห้วงองค์ประกอบ ความหมายในชีวิต และการใช้สื่อ (3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน ได้แก่ ลักษณะบุคลิกภาพห้วงองค์ประกอบ ความหมายในชีวิต และการใช้สื่อ โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจแบบตัดขวาง อาศัยแบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือการวิจัย หน่วยวิเคราะห์ คือ เยาวชนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยอายุระหว่าง 18-29 ปี จำนวน 400 คน สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล และใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) และวิธีคัดเลือกแบบขั้นตอนในการทดสอบสมมติฐาน ผลจากการวิจัยพบว่า 1. เยาวชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2. มีความสัมพันธ์ระหว่าง

¹ นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (สาขาวิชาการเมือง) คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹ Student, Ph.d Program in Politics, Faculty of Political Science, Ramkhamhaeng University

ปัจจัยด้านลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ความหมายในชีวิต และการใช้สื่อกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน 3. ปัจจัยด้านลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ความหมายในชีวิต และการใช้สื่อมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีอิทธิพล; การมีส่วนร่วมทางการเมือง; เยาวชน

Abstract

The aims of the research were to examines (1) the differences between young persons' backgrounds and their political participation; investigates (2) the relationship between young persons' political participation, the big five personality factors, meaning in life, and media use; studies (3) the factors influencing young persons' political participation i.e. the big five personality factors, meaning in life, and media use. The technique of cross-sectional exploratory research was employed. A questionnaire was the research instrument to collect data. The analysis unit consisted of 400 young persons aged between eighteen and twenty-nine years studying at a university level using the technique of purposive sampling. The techniques of multiple regression analysis and stepwise selection were used in the hypothesis test. Findings are as follows: (1) The differences in young persons' backgrounds in the aspect of monthly income exhibited differences in the political participation at a statistically significant

level. (2) The relationship between the big five personality factors, meaning in life, and media use exhibited young persons' political participation. (3) The big five personality factors, meaning in life, and media use exhibited an influence on the young persons' political participation.

Keywords: Factors influencing; Political Participation; Youth.

บทนำ

การปกครองในระบอบแบบประชาธิปไตยเป็นระบบการเมืองแบบเปิด โดยที่ประชาชนทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองที่ระบุในรัฐธรรมนูญ เช่นการลงประชามติ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือการเข้าร่วมกลุ่มต่างๆ ที่สนใจ เป็นต้น ซึ่งเรียกว่าการมีส่วนร่วมแบบเป็นทางการหรือแบบทางตรงหรือจะเป็นการมีส่วนร่วมในแบบไม่เป็นทางการหรือในแบบทางอ้อม เช่น การชุมนุมประท้วง การเข้าร่วมการเดินขบวน การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองออนไลน์ การถกประเด็นปัญหาทางการเมืองและสังคม หรือการคว่ำบาตร เป็นต้น ซึ่งเป็นการปกครองตามหลักการที่ว่าเป็นการปกครองโดยประชาชน การมีส่วนร่วมทางการเมืองเริ่มปรากฏให้เห็นเป็นเงาๆ อยู่บ้างในสมัยรัชกาลที่ 4 และ 5 เนื่องจากทั้งสองพระองค์ได้ส่งคนไปศึกษาทั้งในและต่างประเทศส่งผลให้บุคคลเหล่านี้มีทัศนคติที่ว่าความเจริญก้าวหน้าเกิดได้เพราะระบอบการปกครองที่เปิดโอกาสให้คนที่มีความรู้ความสามารถได้เข้ามาบริหารประเทศ เมื่อรัชกาลที่ 5 ขึ้นครองราชย์ พระองค์ทรงเล็งเห็นว่า มีการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน สนับสนุนด้านการศึกษา ถือได้ว่าเป็นแนวคิดแบบ

ประชาธิปไตย แต่ไม่นานได้มีเจ้านายและขุนนางที่เคยไปศึกษาต่อในต่างประเทศ ยืนยันที่กตวายเป็นเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรว่าประเทศไทยควรมีระบอบรัฐธรรมนูญ ประชาชนควรมีสสิทธิเสรีภาพทั้งในการพูดการเขียนและความเสมอภาคในทางกฎหมาย แต่พระองค์ให้เหตุผลว่าสถานการณ์ยังไม่เหมาะสม มาในสมัยรัชกาลที่ 6 มีการตั้งเมืองสมมติดุสิตธานีที่เป็นการจำลองรูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยและยังจัดให้มีธรรมนูญการปกครองเปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญของเมือง มีพรรคการเมือง มีการเลือกตั้งมีนายกรัฐมนตรีและมีสภาการเมืองแบบประเทศที่เป็นประชาธิปไตย และช่วงนี้เองมีการวางแผนยึดอำนาจโดยคณะ ร.ศ. 130 หรือนามกบฏหมอบลิ่ง เป็นนายทหารหนุ่มรุ่นใหม่มกลุ่มใหญ่แห่ง กองทัพบกและทัพเรือแต่ถูกจับได้ซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปีและสูงกว่านั้นเพียงเล็กน้อยร่วมกับพลเรือน นำโดยร้อยเอกขุนทวยหาญพิทักษ์หรือเหล็ง ศรีจันทร์ซึ่งมีอายุเพียง 28 ปีเท่านั้น เยาวชนทหารเหล่านี้ต้องการปฏิรูปประเทศสยามให้ก้าวหน้าแต่ถูกปราบปราม

ต่อมารัชสมัยของรัชกาลที่ 7 กลุ่มคณะราษฎรทำการยึดอำนาจการปกครองจากพระมหากษัตริย์ไม่ยากมากนักโดยมีสมาชิกคณะผู้ก่อการทั้งสิ้น 115 นายมากกว่าครึ่งหนึ่งมีอายุน้อยกว่า 30 ปี หรือมากกว่า 50 เปอร์เซ็นเป็นเยาวชน (ตามการกำหนดอายุเยาวชนของสหภาพยุโรประหว่าง 15-29 ปี) แกนนำขณะนั้นเป็นทหารยศพันเอก พันโท หรือแม้แต่เหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516, 6 ตุลาคม 2519 หรือเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ จะปรากฏการมีส่วนร่วมทางการเมืองในแบบไม่เป็นทางการของเยาวชนให้เห็นมากขึ้นเรื่อย ๆ รวมทั้งสถิติการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งล่าสุดของกลุ่มคนเหล่านี้ก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน ซึ่งเป็นการมีส่วนร่วมแบบเป็นทางการ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองของเยาวชนในระบอบ

ประชาธิปไตยในปัจจุบันกำลังเผชิญอยู่ในภาวะวิกฤต ความสัมพันธ์ของเยาวชนกับการเมืองร่วมสมัยมีความซับซ้อนและมักเกิดปัญหาว่าเป็นพวกที่ไร้เหตุผลทางการเมือง ในขณะที่ตัวกันก็เป็นผู้สร้างการเมืองในรูปแบบใหม่ที่ซับซ้อน โดยเฉพาะในอาณาจักรอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมองว่ามีความกระตือรือร้นทางการเมืองในรูปแบบใหม่และเป็นความท้าทายที่สำคัญที่กำลังพลิกโฉมการเลือกตั้งทางการเมืองหรือความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับพรรคการเมือง และดูเหมือนว่าเมื่อเทียบกับคนรุ่นเก่าแล้วเยาวชนมีส่วนร่วมทางการเมืองในแบบที่เป็นทางการไม่ว่าจะเป็นการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งหรือการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองยังถือว่าอยู่ในระดับต่ำ และเยาวชนกับมีความเต็มใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในแบบไม่เป็นทางการ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในเมืองไทยในช่วงสี่ห้าปีที่ผ่านมาทำให้สถานการณ์ในสังคมมีความน่าตื่นเต้นในระยะเวลาหนึ่งและปฏิเสธไม่ได้ว่าจากสถานการณ์ดังกล่าวได้ขยายความรู้สึกรักของชนรุ่นผู้ใหญ่ได้มากเลยทีเดียวทั้งยังเป็นโจทย์ให้รัฐและสังคมมานั่งขบคิดว่าจะจัดการกับความท้าทายที่เกิดขึ้นได้อย่างไร ทั้งการประเมินความสำเร็จของการเมืองเยาวชนในบางบริบทอาจต้องมานั่งคิดกันว่าอะไรทำให้พวกเขามามีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการอย่างในปัจจุบัน ซึ่งได้แก่ การใช้สื่อ หรือเพราะลักษณะบุคลิกภาพ หรือการหาความหมายในชีวิตของคนกลุ่มนี้เปลี่ยนไปจากเดิม

ทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง Logan (2017) แบ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองออกเป็นสองประเภท ประเภทแรก การมีส่วนร่วมแบบเป็นทางการ ได้แก่ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ซึ่งเป็นรูปแบบที่โดดเด่นที่สุดของการมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นวิธีการที่ประชาชนใช้โต้ตอบกับรัฐบาลของตนเอง อีกทั้งยังเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง การบริจาคเงิน เวลาหรือการลงสมัครรับเลือกตั้งด้วยตัวเอง คือการทำงานให้กับพรรคการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้ง การจัดกิจกรรมรณรงค์และการถกเถียงปัญหาทักกับเพื่อนและครอบครัว อีกทั้งสื่อใหม่ที่เป็นประเภทสื่อดิจิทัลมอบโอกาสเพิ่มเติมให้กับบุคคลเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์หาเสียงสามารถเขียนบล็อกหรือมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นบนกระดานข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งในเว็บไซต์หรือบนโซเชียลมีเดีย เช่น เฟซบุ๊กหรือทวิตเตอร์เพื่อรับผู้สนับสนุน โฆษณากิจกรรมการรณรงค์หาเสียงหรือการสนับสนุนให้เพื่อนบริจาคเงินให้การรณรงค์หาเสียง และการลงสมัครรับเลือกตั้งด้วยตนเอง ก็เป็นอีกช่องทางหนึ่งของการมีส่วนร่วมทางการเมือง การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นการแสดงความคิดเห็นต่อผู้นำอีกช่องทางหนึ่งของการมีส่วนร่วมทางการเมือง การเข้าร่วมในกลุ่มที่สนใจหรือสมาคม องค์กร ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคม เช่น สโมสรโรตารีหรือกลุ่มผลประโยชน์ใด ๆ สหภาพแรงงาน เป็นอาทิ เพราะการรวมกลุ่มเหล่านี้ทำให้พลเมืองมีความกระตือรือร้นเข้าใจปัญหาที่สำคัญของตนเอง ประเภทที่สอง การมีส่วนร่วมที่ไม่เป็นทางการ ได้แก่ การประท้วง เป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองอีกรูปแบบหนึ่ง ที่เป็นการกระทำในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ แต่เป็นที่นิยมและก่อให้เกิดความขัดแย้งที่ใช้เรียกความสนใจจากประชาชน ภาครัฐหรือแม้แต่สื่อมวลชนได้เป็น

อย่างดี โดยการประท้วงอาจมีรูปแบบที่แตกต่างกันได้ แต่ที่เหมือนกันก็คือการกระทำเหล่านี้มีวัตถุประสงค์ทางการเมืองทั้งสิ้น ยกตัวอย่างเช่น การคัดค้านหรือการสนับสนุนเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้ง การสนับสนุนหรือการแสดงท่าทีต่อต้านกฎหมายที่เสนอ เช่น การเคลื่อนไหวของสตรี ขบวนการแรงงาน การเคลื่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม แต่การมีส่วนร่วมในลักษณะนี้มักจะได้รับการต่อต้านไม่เป็นที่นิยมในหมู่สาธารณชนส่วนใหญ่เพราะมักจะก่อให้เกิดอันตรายทั้งต่อตัวบุคคลทั่วไปและทรัพย์สิน การทำอารยะขัดขืน เป็นการเข้าร่วมในแบบการไม่ใช้ความรุนแรงและจงใจกระทำผิดทางกฎหมายที่ประชาชนคิดว่าไม่มีความยุติธรรม โดยกลยุทธ์นี้ประสบความสำเร็จอย่างมากในการเคลื่อนไหวด้วยการสงบนิ่ง การเดินขบวนและกลยุทธ์อื่น ๆ การคว่ำบาตร คนบางกลุ่มอาจใช้การคว่ำบาตรในการพยายามให้दनบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เป็นการที่บุคคลปฏิเสธที่จะสนับสนุน ซื้อสินค้าหรือบริการจากบางบริษัท

2. ปัจจัยภูมิหลังของเยาวชน ภูมิหลังของเยาวชนเป็นข้อมูลรายละเอียดของประชากรเป็นเรื่องเกี่ยวกับ เพศ เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการได้รับการสนับสนุนจากสังคม รวมทั้งการได้รับการยอมรับการเป็นตัวแทนของความเป็นสถาบัน ช่องว่างระหว่างเพศ อายุ เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการอาจเกิดขึ้นในแต่ละช่วงวัย รวมทั้งพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคคลแต่ละวัย ความเชื่อ ค่านิยม และประสบการณ์ในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ระดับการศึกษา เกี่ยวข้องกับความรู้ความสามารถ ความก้าวหน้าของบุคคล และรายได้ต่อเนื่องเกี่ยวข้องกับการมีความสามารถ ความพร้อมและมาตรฐานการดำรงชีวิตของบุคคล งานวิจัยของ Moraa et al. (2021) ระบุว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างทรัพยากรทางการเงิน

กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี หมายความว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิต่อการตัดสินใจของสตรีวัยรุ่นในการเข้าร่วมกระบวนการทางการเมือง

3. แนวคิดลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ (Personality Traits) ปัจจุบันนักวิจัยหลายคนสนับสนุนความเชื่อที่ว่า มีลักษณะบุคลิกภาพหลักสำคัญ 5 ประการคือ ย่อว่า OCEAN หรือ CANOE (Lim, 2020, อ้างถึงใน McLeod & Guy-Evans, 2025) โดยอักษรย่อ ซึ่งมาจากอักษรตัวแรกของคำ ในลักษณะบุคลิกภาพ ประกอบด้วย Openness (O), Conscientiousness (C), Extraversion (E), Agreeableness (A) และ Neuroticism (N) หรือจะใช้อักษรย่อ CANOE เพื่อให้ง่ายต่อการจดจำ โดยเป็นการเรียงจากคำในภาษาอังกฤษสลับตำแหน่งกันตามด้านบนก็ได้ (Cherry, 2017) สามารถอธิบายความหมายของแต่ละคำได้ว่า Openness หมายถึง การเปิดกว้าง มีความคิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการ Conscientiousness หมายถึง การมีสติ มีความรอบคอบในระดับสูง ควบคุมแรงกระตุ้นได้ดี มีพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย และผู้ที่มีบุคลิกภาพในลักษณะนี้สูง มักจะมีความเป็นระเบียบและคำนึงถึงรายละเอียด Extraversion หมายถึง มีความเป็นกันเอง ช่างพูด มีความกล้าแสดงออกและมีการแสดงออกทางอารมณ์อย่างมีความหมาย Agreeableness ลักษณะบุคลิกภาพนี้ ประกอบด้วย คุณลักษณะต่างๆ คือ มีความเห็นอกเห็นใจ มีความเมตตากรุณา เห็นแก่ประโยชน์ผู้อื่น สุดท้าย Neuroticism บุคคลที่มีลักษณะแบบนี้มีแนวโน้มที่จะประสบกับความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ความโศกเศร้า ความวิตกกังวล โกรธง่าย หงุดหงิด แต่สิ่งที่สำคัญที่ควรทราบคือ ปัจจัยบุคลิกภาพทั้งห้าประการนั้น ในโลกของความเป็นจริงแล้วแน่นอนคนส่วนใหญ่มักจะไม่ได้อยู่ตรงไหนสักแห่งระหว่างปลายขั้วทั้งสองของแต่ละมิติ ขั้วสุดหรือขั้วสุด (Cherry, 2017)

4. แนวคิดความหมายในชีวิต ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ได้มีความเห็นพ้องต้องกันของนักวิชาการเกี่ยวกับการกำหนดความหมายในชีวิตว่าเป็นโครงสร้างที่มีมิติหลายมิติด้วยกัน โดยการก่อตั้งขึ้นจากมิติแรก คือ ความสอดคล้องหรือความเกี่ยวโยงและการเข้าใจรับรู้ชีวิตในสถานการณ์หรือเหตุการณ์ หรือการรับรู้ชีวิตที่เข้าใจในสถานการณ์ มิติที่สอง เป็นมิติที่เกี่ยวกับการมีคุณค่า กล่าวคือ มิติที่สำคัญหรือมีความสำคัญ มิติที่สาม มุ่งเน้นไปที่จุดมุ่งหมาย (George & Park, 2016; Martela & Steger, 2016)

Antonovsky (1987, อ้างถึงใน Eriksson & Mittelmark, 2017) ได้กล่าวถึงความรู้สึกถึงความสอดคล้องต้องกันในการมองโลกว่าเป็นความสามารถในการเข้าใจสถานการณ์ทั้งหมดและความสามารถในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ว่าเป็นความรู้สึกถึงความสอดคล้อง ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างความสามารถของคนในการประเมินและเข้าใจสถานการณ์ที่พบเจอเพื่อค้นหาความหมายในชีวิต ประกอบด้วย องค์ประกอบสามประการ ได้แก่ ความสามารถทำความเข้าใจความสามารถในการจัดการ และการมีความหมาย ซึ่งบุคคลที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกสูง จะมีองค์ประกอบใน 3 ด้านนี้สูง ผู้ที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกมากกว่าจะสามารถจัดการกับปัญหาได้ดีกว่าผู้ที่มีความเข้มแข็งในการมองโลกน้อยกว่า

Martela and Steger (2016) ได้กล่าวว่า ความรู้สึกมีความสำคัญของความหมายในชีวิต จะเน้นไปที่ความรู้สึกมีค่าในตัวเอง ความรู้สึกมีความสำคัญและการมีคุณค่าที่ยึดถือ โดยความรู้สึกมีค่าในตัวเองจะเป็นความรู้สึกคุณค่าที่จะมีชีวิตอยู่เป็นสิ่งที่บุคคลเข้าใจในชีวิตของตนเองโดยหาเกณฑ์บางอย่างที่ตนสามารถพิจารณาตัวตนในลักษณะที่มีคุณค่าในเชิงบวกรวมทั้งโน้มน้าวให้ผู้อื่นมองตนในแง่

บวกด้วย ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วความต้องการจะเป็นการค้นหาวิธีทำให้เหนือกว่าผู้อื่น อาจมีการกระทำที่หลากหลายเช่น การแสวงหาสถานะทางสังคมหรือการมีชื่อเสียงไปจนถึงการแสดงความสามารถซึ่งเป็นการแสวงหาการยอมรับการเคารพจากบุคคลอื่นเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ในสังคมของตนในทางที่ดีหรือเพื่อยอมรับในกลุ่มสังคมที่สูงขึ้น ตัวอย่างเช่น การประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมสถานะทางสังคม การทำงานในตำแหน่งสูง การซื้อของหรู ๆ เป็นอาทิ และเป็นการต้องการที่เคารพตนเองและผู้อื่นด้วย ซึ่งถ้าบุคคลใดขาดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองแล้วจะทำให้ความหมายในชีวิตลดลงอย่างมาก (Baumeister, 1991, p. 44) ส่วนการมีคุณค่าที่ยึดถือเป็นแรงจูงใจของบุคคลในการรู้สึกว่าการกระทำของตนถูกต้อง ดี และมีเหตุผล และยังมองว่าการกระทำที่ทำอยู่ในปัจจุบันหรือในอดีตยังไม่เป็นที่น่าพอใจเลยต้องการเห็นชีวิตของตนเองมีคุณค่าในทางบวก และคุณค่าที่ยึดถือยังเป็นเหตุผลในการกำหนดกฎเกณฑ์และข้อห้ามต่าง ๆ ได้ อีกทั้งสามารถมอบคุณค่าในทางบวกให้กับการกระทำอื่น ๆ ได้ (Martela & Steger, 2016)

Damon et al. (2003) เสนอว่า จุดมุ่งหมายในชีวิต มีองค์ประกอบ 3 ประการคือ ประการแรก เป็นการตั้งเป้าหมาย เป็นการมุ่งสู่ความหมาย ความสำเร็จ และเป้าหมายในอนาคต ความตั้งใจมีความสำคัญสูงสุดในชีวิต เพราะบุคคลต้องถูกจูงใจจากภายในเพื่อลงมือกระทำที่จำเป็นต่อการบรรลุเป้าหมายของตนอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าที่จะเป็นแค่ความฝัน ประการที่สอง การมุ่งมั่นทุ่มเท หมายถึง กระบวนการทุ่มเทความสามารถตนอย่างเข้มแข็ง โดยใช้ทรัพยากรของตนไม่ว่าจะเป็นเวลา ความพยายาม การติดต่อทางสังคม ชื่อเสีย ความรู้ ไปสู่การปฏิบัติตามที่ได้ตั้งใจเอาไว้ ประการสุดท้าย การเข้าหาสังคมแบบ

มีเหตุผลหรือการมีเหตุผลทางสังคมจะเชื่อมกลางระหว่าง การตั้งเป้าหมายและการมุ่งมั่นทุ่มเทโดยบุคคลจะให้น้ำหนักไว้ในใจต่อผลการกระทำตามที่ตั้งใจไว้ โดยการทำให้อยากมีชีวิตอยู่เพื่อตนเองและทำประโยชน์ต่อผู้อื่น

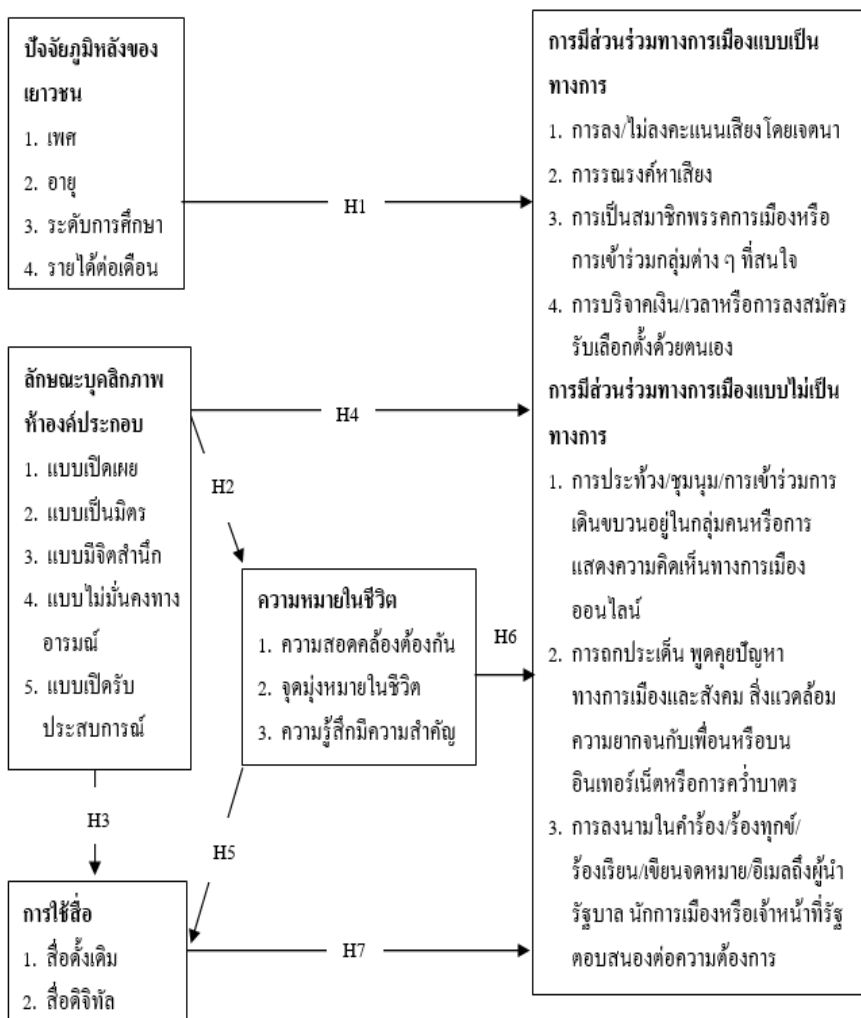
5. แนวคิดการใช้สื่อ (Media Use) Techopedia เป็นแหล่งข้อมูลด้านไอที ได้อธิบายว่าปัจจุบันมีสื่อหลายรูปแบบ แม้ว่าบางรูปแบบจะล้าสมัยไปแล้ว อย่างสื่อดั้งเดิม รวมถึงหนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร และแม้แต่บิลบอร์ด สื่อดั้งเดิมแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ สื่อสิ่งพิมพ์และสื่อกระจายเสียง โดยสื่อสิ่งพิมพ์เป็นรูปแบบสื่อที่เก่าแก่ที่สุด รวมถึงสิ่งพิมพ์กระดาษทุกประเภท เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือ วารสารทางคลินิก แผ่นพับ บทความ เป็นต้น ส่วนสื่อกระจายเสียง ถูกนำมาใช้เมื่อต้นศตวรรษที่ 20 ในรูปแบบของวิทยุและโทรทัศน์ เนื่องจากการเปิดตัวของทีวีได้ลดความสำคัญของวิทยุในฐานะช่องทางสำหรับผู้คนในการเข้าถึงข้อมูล หลังจากนั้นรูปแบบของชาวโทรทัศน์ที่ออกอากาศก็เริ่มล้าหลังเมื่อแหล่งสื่อออนไลน์เข้ามาแทนที่ส่งผลทำให้เกิดสื่อดิจิทัลเพิ่มมากขึ้นและเป็นที่ชัดเจนว่าปัจจุบันสื่อดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในกลุ่มเยาวชน (Valenzuela et al., 2012) การสื่อสารสมัยใหม่ส่วนใหญ่ ประกอบด้วย สัญญาณที่เป็นรหัสที่สลับซับซ้อนที่ส่งผ่านสื่อกายภาพและสื่อเสมือนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เคเบิลใยแก้วนำแสงและเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สื่อดิจิทัลสมัยใหม่ ได้แก่ อินเทอร์เน็ตโดยรวม แต่ถ้าว่านในระดับที่ละเอียดกว่านั้นแล้วสื่อถูกใช้เพื่อการระบุเว็บไซต์ บล็อก พอดแคสต์ วิดีโอ สถานีวิทยุดิจิทัลและโทรศัพท์เคลื่อนที่ ตลอดจนวิธีการสื่อสารใช้ในการส่งข้อมูล เช่น การส่งข้อความโต้ตอบแบบทันที วิดีโอคอลและอีเมล

สมมติฐานการวิจัยและกรอบแนวคิด

การวิจัยมีสมมติฐานดังนี้

1. ปัจจัยด้านภูมิหลังของเยาวชนที่แตกต่างกัน จะทำให้ทัศนคติของเยาวชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน
 2. ลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กับความหมายในชีวิต
 3. ลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อ
 4. ลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน
 5. ความหมายในชีวิตมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อ
 6. ความหมายในชีวิตมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน
 7. การใช้สื่อมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน
 8. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน ซึ่งปัจจัยเหล่านั้นได้แก่ ลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ความหมายในชีวิต และการใช้สื่อ
- ทั้งนี้ สามารถวางกรอบแนวคิดสำหรับการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง
ของเยาวชน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ จากการสำรวจหน่วยตัวอย่างในลักษณะการศึกษาแบบตัดขวาง โดยใช้แบบสอบถามแบบคำถามปลายปิดเป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการทดสอบสมมติฐานการวิจัย การวิจัยต้องการศึกษาเยาวชนชายและหญิง อายุ 18–29 ปี ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย รวม 400 คน ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive หรือ judgmental sampling) โดยใช้เกณฑ์การเลือกสถาบันอุดมศึกษาการมีบทบาททางการเมืองของนักศึกษาในช่วงสถานการณ์ทางการเมืองที่ไม่สามารถคาดเดาได้ที่เกิดขึ้นในอดีตสองมหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 360 ตัวอย่างและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 40 ตัวอย่าง จากนั้นทำการเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (convenience หรือ accidental sampling) เป็นวิธีการเลือกแบบไม่มีกฎเกณฑ์ โดยเป็นเยาวชนคนใดก็ได้ที่ให้ความร่วมมือกับผู้วิจัยในการตอบแบบสอบถาม เนื่องจากแบบสอบถามที่ต้องใช้เวลาในการตอบแบบสอบถาม สุดท้ายใช้การเลือกตัวอย่างแบบลูกโซ่ (snowball sampling) โดยอาศัยการแนะนำของหน่วยตัวอย่างที่เก็บข้อมูลไปแล้วจนกระทั่งได้กลุ่มตัวอย่างครบตามจำนวน การวิจัยนี้ทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างใช้ร้อยละ ค่าการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation --SD)

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน วิเคราะห์สมมติฐานการวิจัย ใช้การวิเคราะห์ t-test ในกรณีตัวแปรต้นมี 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อ

สรุปผลแล้วพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD) และวิธี Sheffe' (The Sheffe's Post hoc Comparison) การวิเคราะห์สถิติสหสัมพันธ์ (correlation) เป็นการอธิบายความเกี่ยวข้องของตัวแปร ตั้งแต่ 2 ตัวแปรขึ้นไป การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (multiple regression analysis) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ เยาวชน

การวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปรอิสระตามกรอบแนวคิดการวิจัย 4 ตัวแปร ได้แก่ ภูมิหลังของเยาวชน ลักษณะบุคลิกภาพห้วงค์ประกอบ ความหมาย ในชีวิตและการใช้สื่อ ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 53.3 และร้อยละ 46.8 ตามลำดับ อายุระหว่าง 18–23 ปี และ 24–29 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 เท่ากัน ด้านการศึกษา ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 84.0 รองลงมา คือ ระดับ ปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ร้อยละ 13.8 และ 2.3 ตามลำดับ ด้านรายได้ต่อ เดือนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนประมาณ 6,001–11,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมา คือ น้อยกว่า 6,000 บาท และมากกว่า 12,000 บาท และผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยภูมิหลังของเยาวชนในภาพรวมทางด้านเพศ อายุและระดับ การศึกษาที่ต่างกันจะมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน ทั้งแบบที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ส่วนด้านรายได้ต่อเดือน ในภาพรวม พบว่า เยาวชนที่มีรายได้

ต่อเดือนแตกต่างกัน พิจารณารายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบเป็นทางการแตกต่างกัน 1 คู่ ได้แก่ รายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 6,000 บาท กับ รายได้ต่อเดือนมากกว่า 12,000 บาท

ภูมิหลังของเยาวชน ด้านรายได้ต่อเดือนมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนแบบเป็นทางการ ข้อค้นพบนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Brady et al. (1995) ที่ได้พัฒนารูปแบบทรัพยากรของการมีส่วนร่วมทางการเมือง และพบว่าปัจจัยที่ทรงพลังในการทำนายการมีส่วนร่วมทางการเมืองของพลเมืองที่แตกต่างกันนั้นขึ้นอยู่กับทรัพยากรหลักคือเงิน อีกทั้งสถานะทางเศรษฐกิจยังส่งผลต่อภาพโดยรวมในกิจกรรมทางการเมือง เช่น การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การบริจาคเงินให้กับพรรคการเมืองหรือองค์กรทางการเมืองได้ Miller et al. (1981) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มย่อยทางประชากร ถ้ามีรายได้สูงขึ้นจะส่งผลให้คนเป็นสมาชิกขององค์กรสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเข้มข้นในเวทีการเมือง ซึ่งงานวิจัยของ Zapko –Willmes and Theocharis (2022) พบว่า รายได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งของผู้ใหญ่รุ่นใหม่ สำหรับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับบุคคลหรือส่วนรวมจะขึ้นอยู่กับสถานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับ Alelaimat (2019) กล่าวว่า ถ้ามีความแตกต่างทางด้านรายได้มีมากขึ้นเท่าไร การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งก็ยิ่งเอื้อต่อนักศึกษาที่มีรายได้สูงมากเท่านั้น อีกทั้งการวิจัยของ Alhassan et al. (2020) สรุปว่า สิ่งที่เป็นการอำนวยความสะดวกหลักของการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ การมีเงิน

2. ลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความหมายในชีวิต เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยในแต่ละด้านพบว่า ลักษณะ

บุคลิกภาพทั้ง 5 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในชีวิตและความรู้สึก มีความสำคัญทุกด้าน ยกเว้นจุดมุ่งหมายในชีวิตมีความสัมพันธ์กับลักษณะ บุคลิกภาพแบบไม่มั่นคงทางอารมณ์ ในทิศทางตรงกันข้าม สอดคล้องกับงานวิจัย ของ Lorca et al. (2019) ที่ว่าลักษณะบุคลิกภาพแบบเปิดเผยมีแนวโน้มที่รู้สึก ว่าชีวิตมีความหมาย

3. ลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการใช้สื่อโดยรวม พบว่า มี องค์ประกอบของลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ การใช้สื่อ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยในแต่ละด้าน พบว่า ลักษณะบุคลิกภาพ ห้าองค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อดิจิทัลทุกเรื่อง ยกเว้นการใช้สื่อดิจิทัล กับแบบไม่มั่นคงทางอารมณ์ มีทิศทางตรงกันข้าม

4. ลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ เยาวชน โดยรวมพบว่ามีความ สัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยในแต่ละด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นทางการ 4 เรื่อง ยกเว้นแบบเป็นมิตรมีทิศทางตรงกัน ข้าม

ลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนโดยรวม ได้แก่ แบบเปิดเผย แบบไม่มั่นคงทางอารมณ์ และแบบ เปิดรับประสบการณ์ แต่เมื่อแยกตามรายด้านของลักษณะบุคลิกภาพ ห้า องค์ประกอบแบบไม่มั่นคงทางอารมณ์จะไม่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในทาง การเมืองในแบบเป็นทางการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kim et al. (2013) ที่ พบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองของพลเมืองถูกควบคุมโดยลักษณะ บุคลิกภาพแบบเปิดเผยและแบบเปิดรับประสบการณ์ และสอดคล้องกับ Cooper

et al. (2013) ที่พบว่า ลักษณะบุคลิกภาพ สามารถช่วยอธิบายความคิดเห็นหรือพฤติกรรมทางการเมืองได้ โดยบุคลิกแบบเปิดรับประสบการณ์ แบบคล้อยตามแบบเปิดเผย และแบบมีจิตสำนึก สามารถอธิบายความคิดเห็นและพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนได้ และบุคลิกภาพแบบไม่มั่นคงทางอารมณ์ ไม่ส่งผลต่อชีวิตทางการเมืองเพียงปัจจัยเดียว ซึ่งสอดคล้องกับ Mussen and Wyszynski (1952, อ้างถึงใน Mondak, 2010) ที่เป็่นนักจิตวิทยาเด็ก กล่าวว่าปัจจัยที่เกี่ยวกับการเปิดรับสิ่งใหม่ และการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น เป็นมิติของลักษณะบุคลิกภาพห้าประการ สอดคล้องกับการมีกิจกรรมทางการเมืองที่สูงขึ้นในขณะที่บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก เป็นคนมีระเบียบวินัยกลับการมีความสัมพันธ์แบบผูกพันกับการมีส่วนร่วม และ Milbrath (1965, อ้างถึงใน Ruedin, 2007) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของพลเมืองได้รับอิทธิพลมาจากลักษณะบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล จากงานวิจัยนี้เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นทางการ ลักษณะบุคลิกภาพแบบเปิดเผยไม่มีอิทธิพลทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ahlskog (2023) ที่พบว่า ผู้ที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเปิดเผยไม่ได้ก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยศึกษาจากฝาแฝดเหมือน ส่วนลักษณะบุคลิกภาพแบบเป็นมิตรและแบบไม่มั่นคงทางอารมณ์จะมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในแบบไม่เป็นทางการ

5. ความหมายในชีวิตมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อโดยรวม พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านของการใช้สื่อดิจิทัลกับภาพรวม มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อดิจิทัล ในเรื่องจุดมุ่งหมายในชีวิตกับการใช้สื่อดิจิทัลมีความสัมพันธ์กันสูงสุด รองลงมา คือ ความสอดคล้องต้องกันและความรู้สึกรู้สึมีความสำคัญ

6. ความหมายในชีวิต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนโดยรวม ทั้งในแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยในแต่ละด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบทางการและไม่เป็นทางการทุกเรื่อง

ความหมายในชีวิตมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ข้อค้นพบนี้ ผู้ที่มีความหมายในชีวิตสูงจะสามารถเชื่อมต่อโลกที่สมเหตุสมผล เชื่อมต่อเป้าหมายกับภารกิจกับผู้อื่นและยังเป็นการเชื่อมโยงความรู้ปัญญา ตีความว่า อะไรเป็นวิถีชีวิตที่ดี ความหมายในชีวิตเป็นมิติที่แสดงถึงปัญญา ดังนั้น ผลการวิจัยตัวแปรนี้ เมื่อพิจารณารายด้าน ก็จะมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วย ได้แก่ ความสอดคล้องต่องกัน การมีจุดมุ่งหมายในชีวิต และความรู้สึกมีความสำคัญ โดย Schnell (2010) ได้กล่าวว่า ถ้าบุคคลใดใช้ชีวิตไร้ซึ่งจุดมุ่งหมายไม่มีความหมาย แสดงให้เห็นถึงวิกฤตการณ์ของความหมายแล้ว และในงานวิจัยนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามกลุ่มนี้เข้าใจในชีวิตของตนเองอย่างชัดเจน มีเป้าหมายในชีวิตมีความมุ่งมั่น ทুমเทที่จะบรรลุในเป้าหมายของตนและรู้สึกว่าตนมีคุณค่าต่อโลก ชีวิตมีความสำคัญขอบเขตของชีวิตถูกสัมผัสได้ว่า มีความสมเหตุสมผล ดังนั้น เมื่อบุคคลต้องมีการตัดสินใจว่าอะไรเป็นจุดมุ่งหมายที่เหมาะสมสอดคล้องกับความรู้ความเข้าใจความสามารถกำหนดการเลือกเป้าหมาย การที่บุคคลชัดเจนสามารถกำหนดโครงสร้างชีวิตของตนได้ อีกทั้งยังตัดสินใจว่า สิ่งใดควรทำไม่ควรทำ อะไรควรใส่ใจหรือละเลย หรือการอุทิศตนเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง กระทั่งการเสียสละเพื่อบุคคลอื่น ซึ่ง Li and Shek (2021) กล่าวว่า เยาวชนที่มีการค้นหาความหมายในชีวิตที่สูงจะมีลักษณะที่มีส่วนร่วมสูงและพร้อมมากขึ้นในการมีส่วน

ร่วมในกิจกรรมทางการเมืองที่มีกฎเกณฑ์และที่ไม่ใช้กฎเกณฑ์ มากกว่านักศึกษาที่มีการค้นหาความหมายในชีวิตต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับ Cooper et al. (2013) ที่กล่าวว่าถ้าบุคคลมีการค้นหาความหมายในชีวิตที่สูงส่งผลให้มีการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วย

7. การใช้สื่อกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนโดยรวม พบว่า มีองค์ประกอบของการใช้สื่อมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยในแต่ละด้าน พบว่า ในด้านการใช้สื่อมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบทางการและไม่เป็นทางการทุกเรื่อง ส่วนการใช้สื่อดังเดิมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบทางการ

การใช้สื่อมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fox and Lawless (2014) ที่พบว่า การใช้สื่อมีส่วนส่งเสริมและเสริมสร้างความสนใจ ความทะเยอทะยานในการลงสมัครรับเลือกตั้งในอนาคต การเคลื่อนไหวและอุดมการณ์ที่มีในทางการเมือง รวมทั้งการสังกัดพรรคการเมือง การมีความรู้สึกมั่นใจในตนเองในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยทั่วไปทางการเมืองยังสัมพันธ์กับความเปิดกว้างในการลงสมัครรับเลือกตั้งด้วย จากผลการวิจัยนี้สามารถแยกได้เป็นการใช้สื่อดิจิทัลมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนทั้งในแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ LeRoux et al. (2020) ที่กล่าวว่า การใช้สื่อส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยหรืออีกมุมหนึ่ง คือ การเพิ่มขึ้นของอินเทอร์เน็ตได้เข้ามาเพิ่มโอกาสของการมีส่วนร่วมทางการเมืองให้สูงขึ้น สอดคล้องกับ Longan (2017) ที่กล่าวว่า การเกิดขึ้นของสื่อดิจิทัลเป็นการเพิ่ม

โอกาสของบุคคลที่จะได้เข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองได้อย่างสะดวกมากขึ้น และยังสอดคล้องกับ Laura (2019) ที่กล่าวว่า เยาวชนจะมีส่วนร่วมทางการเมืองได้โดยผ่านการเรียนรู้ที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยผ่านทางโซเชียลมีเดียได้ และสื่อโซเชียลยังมีบทบาทสำคัญกับการขับเคลื่อนการต่อสู้ทางการเมืองทั่วโลก สอดคล้องตามที่ Theocharis and van Deth (2018) กล่าวว่า การแพร่หลายของ อินเทอร์เน็ตช่วยให้คนแต่ละคนได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น ความต้องการหรือความคับข้องใจได้ทันทีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย มีสะดวกและรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Spaiser (2012) ที่พบว่าเยาวชนชาวตุรกีมีความกระตือรือร้นทางการเมืองทั้งในแบบออนไลน์และออฟไลน์เป็นพิเศษ แม้ว่าพวกเขาจะมีข้อจำกัดหรือข้อด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม แต่เพื่อการส่งเสริมของพวกเขามีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านทางอินเทอร์เน็ตก็เป็นทางหนึ่ง และตอกย้ำด้วยงานวิจัย Kipkoech (2023) ที่พบว่า โซเชียลมีเดียมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง และยังส่งผลกระทบต่อนโยบายในการเปลี่ยนแปลงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนด้วย (Chryssochoou and Barrett, 2017) อีกทั้งยังส่งผลให้เกิดสมาคมทางการเมืองทั่วไปให้มากยิ่งขึ้น และนำมาสู่การเพิ่มขึ้นของการมีส่วนร่วมในรูปแบบใหม่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นการประท้วง การจลาจล เป็นต้น การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นวิธีการในการมีส่วนร่วมโดยตัวของมันเอง และยังเป็นการระดมผู้เข้าร่วมที่จะดำเนินการในเรื่องเดียวกัน และดูเหมือนว่าการมีส่วนร่วมที่ได้ขยายตัวนั้นจะมีพื้นฐานมาจากการเปลี่ยนแปลงในลักษณะของการมีส่วนร่วม ดังนั้น ขอบเขตและโอกาสของการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงมีความสำคัญ บางทีอาจเป็นเกณฑ์ชี้ขาดสำหรับการประเมินคุณภาพของประชาธิปไตยได้ ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนมีการพูดคุย การแสดงความคิดเห็น

ประเด็นทางการเมืองบนโซเชียลมีเดีย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ekstrom (2015) ที่พบว่า การที่เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 17–18 ปี ได้มีโอกาสในการสนทนาหรือพูดคุยในเรื่องที่เกี่ยวกับการเมืองในชีวิตประจำวันกับเพื่อนครอบครัว หรือบนโซเชียลมีเดีย จะมีความอ่อนไหวต่อสถานการณ์ทางสังคมก็ตาม แต่ครอบครัวและกลุ่มเพื่อนก็ยังเป็นบริบทที่สำคัญสำหรับการพูดคุยที่เป็นมิตร การถกเถียง การตรวจค้นอัตลักษณ์และความคิดเห็น ซึ่งโดยทั่วไปแล้วเยาวชนมักจะลังเลที่จะแสดงความคิดเห็นในโซเชียลมีเดีย แต่อย่างไรก็ตามการพูดคุยทางการเมืองก็เป็นกิจกรรมที่เยาวชนแสดงออก เปิดเผยและจัดการอัตลักษณ์ทางการเมืองของตนเองได้อย่างรอบคอบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Waeterloos et al. (2024) ที่พบว่า โซเชียลมีเดียเป็นช่องทางทางการเมืองที่สำคัญและยังสนับสนุนแนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองสำหรับพลเมืองรุ่นเยาว์ชาวเบลเยียมที่มีอายุระหว่าง 18–30 ปี

งานวิจัยนี้ยังพบว่า การใช้สื่อดั้งเดิม มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในแบบเป็นทางการและโดยรวม ซึ่งนอกจากการพัฒนาสื่อดิจิทัลตามข้างต้นแล้ว รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรที่จะพัฒนาสื่อดั้งเดิมอย่างเช่นวิทยุที่มีความโดดเด่นและยังเป็นข้อได้เปรียบคือสามารถครอบคลุมพื้นที่อย่างกว้างขวาง อีกทั้งวิทยุยังคงเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่สุดของชุมชนทั้งในเมืองและชนบท (GDNET Research Communications, 2010) และไม่ใช่เพียงการเข้าถึงพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ได้กว้างเท่านั้น ยังสามารถออกอากาศได้ทุกวันและยังสามารถเผยแพร่ข้อมูลได้อย่างรวดเร็วด้วย ดังนั้นการพัฒนาเนื้อหาการออกอากาศให้ทันสมัยให้เหมาะสมกับช่วงสมัยในปัจจุบัน รวมทั้งพัฒนาคลื่นความถี่ให้เกิดความคมชัดให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ รวมทั้งสื่อโทรทัศน์ ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ Janusz and Campos (2021) ที่พบว่า รายการโทรทัศน์สามารถยกระดับประเด็นปัญหา กำหนดความคิดเห็นของสาธารณชน ที่สำคัญมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางการเมือง และมีอิทธิพลทางการเมืองมากที่สุดกับบุคคลที่มีการรับรู้หนังสือในระดับต่ำ งานวิจัยของ Liu et al. (2021) พบว่าการที่บุคคลได้รับการรณรงค์หาเสียงทางทีวีไม่ได้เป็นแค่การช่วยเพิ่มความรู้ทางการเมืองเท่านั้นแต่ยังเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองให้เกิดขึ้นทั้งในแบบออนไลน์และออฟไลน์ของบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Badescu and Sum (2024) ที่ว่าการดูโทรทัศน์และสื่อดิจิทัลส่งผลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน

8. ลักษณะบุคลิกภาพห้วงค์ประกอบ ความหมายในชีวิต และการใช้สื่อมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน ในแบบที่เป็นทางการ ไม่เป็นทางการ และโดยภาพรวม ดังนี้ 1) ลักษณะบุคลิกภาพห้วงค์ประกอบ ยกเว้นแบบไม่มั่นคงในอารมณ์ ความหมายในชีวิต ทั้ง 3 องค์ประกอบ และการใช้สื่อทั้งหมด 2 องค์ประกอบ มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน และสามารถอธิบายการผันแปรของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนแบบเป็นทางการได้ร้อยละ 68.2 ความสอดคล้องต่อกัน มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรตามแข็งแกร่งมากที่สุด รองลงมา คือ การใช้สื่อดิจิทัลและจุดมุ่งหมายในชีวิต มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนแบบเป็นทางการ 2) ลักษณะบุคลิกภาพห้วงค์ประกอบ ได้แก่ แบบเป็นมิตร แบบไม่มั่นคงทางอารมณ์ ความหมายในชีวิต ได้แก่ ความสอดคล้องต่อกัน และการใช้สื่อดิจิทัล มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน และสามารถอธิบายการผันแปรของ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนแบบไม่เป็นทางการได้ร้อยละ 57.3 จะเห็นได้ว่าการใช้สื่อดิจิทัล มีอิทธิพลทางบวกต่อตัวแปรตามแข็งแกร่งมากที่สุด รองลงมา คือ ความสอดคล้องต้องกัน และแบบเป็นมิตร มีอิทธิพลทางทางลบต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนแบบไม่เป็นทางการ 3) ลักษณะบุคลิกภาพห้วงค์ประกอบ ยกเว้นแบบเป็นมิตร ความหมายในชีวิต ยกเว้นความรู้สึกมีความสำคัญ และการใช้สื่อ มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน และสามารถอธิบายการผันแปรของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนโดยรวมได้ร้อยละ 72.8 จะเห็นได้ว่า ความความสอดคล้องต้องกันมีอิทธิพลทางบวกที่แข็งแกร่งมากที่สุด รองลงมา คือ การใช้สื่อดิจิทัล และจุดมุ่งหมายในชีวิต มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนโดยรวม (ดูตารางที่ 1)

ตารางที่ 1

สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน

ปัจจัย	การมีส่วนร่วมทางการเมือง		
	แบบเป็นทางการ	แบบไม่เป็นทางการ	โดยรวม
ความหมายในชีวิต			
- ความสอดคล้องต้องกัน	- มีอิทธิพลสูงมาก (+)	- มีอิทธิพล (+)	- มีอิทธิพล (+)
- จุดมุ่งหมายในชีวิต	- มีอิทธิพล (+)	-	- มีอิทธิพล (+)
- ความรู้สึกมีความสำคัญ	- มีอิทธิพล (+)	-	-
ลักษณะบุคลิกภาพห้องค์ประกอบ			
- แบบเปิดเผย	- มีอิทธิพล (-)	-	- มีอิทธิพล (-)
- แบบเป็นมิตร	- มีอิทธิพล (+)	- มีอิทธิพล (-)	-
- แบบมีจิตสำนึก	- มีอิทธิพล (-)	-	-
- แบบไม่มั่นคงทางอารมณ์	-	- มีอิทธิพล (+)	- มีอิทธิพล (+)
- แบบเปิดรับประสบการณ์	- มีอิทธิพล (-)	-	- มีอิทธิพล (-)
การใช้สื่อ			
- การใช้สื่อดั้งเดิม	- มีอิทธิพล (+)	-	- มีอิทธิพล (+)
- การใช้สื่อดิจิทัล	- มีอิทธิพล (+)	- มีอิทธิพลสูงมาก (+)	- มีอิทธิพลสูงมาก (+)

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาในเรื่องการใช้สื่อ โดยเฉพาะการใช้สื่อดิจิทัล พบว่า อิทธิพลในทางบวกกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยรวมมีความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่ง สามารถอธิบายได้สูงมาก ดังนั้น เมื่อเกิดความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสื่อเป็นสิ่งที่สำคัญภาพมากในการ

เพิ่มการมีส่วนร่วมของพลเมืองโดยทั่วไปในระบบประชาธิปไตยแล้ว อีกทั้งแหล่งข้อมูลทางออนไลน์มีอิทธิพลอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้ประชาชนออกมาใช้สิทธิ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของรัฐหรือนโยบายของรัฐที่ต้องดำเนินการพัฒนาเครือข่ายดิจิทัลโดยเฉพาะกระทรวงที่เกี่ยวข้องโดยตรง ควรให้ประชาชนได้เข้าถึงอย่างทั่วถึงและราคาถูก ไม่ใช่มีการผูกขาดเครือข่าย ประชาชนต้องรับภาระในเรื่องดังกล่าวโดยไม่จำเป็น หรือถ้าประชาชนประสงค์จะใช้เครือข่ายที่แรงและเร็ว ต้องจ่ายในราคาที่สูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่ว่ารายได้ต่อเดือนมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในแบบที่เป็นทางการ นั้นหมายความว่า ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนที่มากจะมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่าการใช้สื่อดิจิทัลหรือการใช้อินเทอร์เน็ตมีส่วนเสริมสร้างประชาธิปไตยโดยการเพิ่มการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน อีกทั้งมีแนวโน้มที่ดีสำหรับการพัฒนาอนาคตที่กระตือรือร้นทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเยาวชนรุ่นใหม่ และการใช้สื่อดิจิทัลที่เพิ่มมากขึ้นในปัจจุบันได้กลายมามีบทบาทสำคัญในกลุ่มของเยาวชนอย่างมาก และยังเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในการสื่อสาร การเข้าถึงและยังส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นของสาธารณชนเกี่ยวกับความเป็นจริง และจากสถิติการรายงานการใช้อินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. 2566 ประเทศไทยยังคงติดอันดับ 1 ใน 10 ของโลกที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันสูงโดยเฉลี่ย ตามกล่าวข้างต้นถ้าภาครัฐส่งเสริมสร้างช่องทางทางการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะสื่อออนไลน์ให้ทั่วถึง ถูกและดี เพราะอินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดียมีความสำคัญมากในการเผยแพร่ข้อมูลทางการเมือง และโซเชียลมีเดียยังช่วยให้เยาวชนค้นหาข้อมูลทางการเมือง ข้อดีข้อเสียรวมทั้งคุณภาพและความน่าเชื่อถือของข้อมูลส่งผลให้เยาวชนมีส่วนร่วมมากขึ้นเพราะความสามารถในการโต้ตอบและความน่าดึงดูดของโซเชียลมีเดีย

เอง อีกทั้งทุกคนสามารถสร้างหรือมีบล็อก (blog) หรือกระดานข้อความ (message boards) และยังสามารถติดต่อสื่อสารแก้ไขปัญหากับเจ้าหน้าที่รัฐหรือนโยบายของรัฐได้มากกว่าบุคคลที่ไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ต รวมทั้งโซเชียลมีเดียอาจทำให้พฤติกรรมการประท้วงหรือการต่อสู้ทางการเมืองสะดวกและง่ายขึ้นในปัจจุบัน เช่น การเดินขบวนหรือการถือป้ายประท้วงในที่สาธารณะ และการก่อการจลาจล แพลตฟอร์มในโซเชียลมีเดียได้อำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลการประสานงานที่สำคัญในกิจกรรมการประท้วง เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการออกมาประท้วง ไม่ว่าจะสนับสนุนหรือคัดค้านกิจกรรมการประท้วงก็ตาม ตัวอย่างเช่นผลลัพธ์ที่ได้จากประท้วงที่สำเร็จของการใช้โซเชียลทางกลางโอกาสทางการเมืองในจีน อีกทั้งผลของการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของเยาวชนยังแสดงให้เห็นว่า การเผยแพร่ข้อมูลทางการเมือง การแบ่งปันและการพูดคุยมีความสำคัญต่ออนาคตการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการกระทำที่เกี่ยวข้องของเยาวชนด้วย

2. รัฐบาลต้องให้การสนับสนุนการรวมกลุ่มทางสังคม หรือการติดต่อกับนักการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับปัญหาหรือการพูดคุยอย่างเป็นปกติวิสัย ไม่ใช่ว่าเมื่อนักการเมืองได้รับการเลือกแล้วก็เป็อันจบหน้าที่ของประชาชน ต้องมีการติดต่อกันอย่างต่อเนื่องไม่ใช่เพียงช่วงการหาเสียงเลือกตั้งเพื่อขอคะแนนจากประชาชนเท่านั้น ซึ่งอาจจะเปิดให้มี application เพื่อในความสะดวกในการติดต่อ โดยสามารถทำคล้ายกับการมี traffic fondue ของกรุงเทพมหานครก็ได้ แต่ application ที่รัฐบาลจะสร้างขึ้นก็ประกอบไปด้วยช่องทาง การติดต่อของพรรคการเมืองทั้งหมด และให้ประชาชนเลือกที่จะติดต่อพรรคใดด้วยตนเองผ่าน application ซึ่งเป็นการไม่เสียเวลาและสามารถตรวจสอบข้อมูลเป็นรายบุคคลได้โดยไม่ต้องกลัวกับพวกนักเลงคีย์บอร์ดแต่จะเป็นการรับเรื่องร้องเรียนตามพรรค

การเมืองที่จะติดต่อหรือพูดคุยกับพรรคใดก็ได้ผ่าน application ในมือถือทุกคนประหยัดเวลาและเงิน โดยเป็นช่องทางเดียวที่สะดวก ไม่ใช่ว่าจะติดต่อใครก็ต้องค้นทางเว็บไซต์ว่าใครเป็นเจ้าของภาพในเรื่องนั้น ซึ่งถ้ารัฐบาลสามารถสร้าง application ดังกล่าวได้ จะเป็นการเห็นเรื่องทุกร้อน ความพอใจไม่พอใจ ได้ในฐานข้อมูลเดียว ไม่ใช่อย่างในปัจจุบันหน่วยงานองค์กรเยอะมาก อีกทั้งการติดต่อกับนักการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐจะง่ายและสะดวก สามารถมีการพูดคุยผ่าน application ดังกล่าวได้ จะไม่ใช่การติดต่อนักการเมืองแบบไกลเกินเอื้อมอีกต่อไป อีกทั้งผลสรุปในงานวิจัยนี้ยังระบุว่าการมีรายได้ต่อเดือนสูงมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่เป็นทางการ เนื่องจากเงินที่ใช้ในการเดินทางออกไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยเป็นการยืนยันจากข้อคำถามที่ตอบสูงสุดกับคำถามที่ว่าเยาวชนออกไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งไม่ทำให้พวกเขาเสียสิทธิตามรัฐธรรมนูญถึงร้อยละ 95.5 และพวกเขายังทราบว่า การไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นหน้าที่ด้วย ดังนั้นไม่ว่าคุณหาเลือกตั้งจะไกลเพียงใดก็ต้องไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งในประเด็นดังกล่าวควรจะพิจารณาให้มีการเลือกตั้งผ่าน application สำหรับการเลือกตั้งโดยตรงส่งผลให้ภาระด้านการเงินที่ต้องใช้เกี่ยวกับการเดินทางไม่ส่งผลต่อผู้ที่มีรายได้น้อยต่อไป

3. ในเรื่องคุณลักษณะบุคลิกภาพห้วงค์ประกอบมีประโยชน์และมีประสิทธิภาพสถาบันการศึกษาควรจัดให้มีการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาให้เป็นไปตามลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น แบบเป็นมิตรหรือแบบมีจิตสำนึก โดยเป็นการสร้างคอร์สฝึกอบรมบุคคลให้มีบุคลิกภาพที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ได้แก่ การพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อการพัฒนาตนเอง

หรือจะเป็นคอร์สบุคลิกภาพเราสร้างเองได้ เป็นอาทิ เพื่อเป็นการสร้างเยาวชนให้มีลักษณะที่ต้องการซึ่งเป็นสร้างจากรัฐสถาบันการศึกษา

4. การวิจัยนี้พบว่า เยาวชนมีการเสนอความคิดเห็นในการพัฒนาให้กับพรรคการเมืองหรือเป็นสมาชิกพรรคการเมืองน้อยมาก ดังนั้น ควรสนับสนุนเยาวชนให้ร่วมกันเสนอแนวคิดโดยผ่านสื่อสังคมออนไลน์เพื่อเป็นการช่วยพัฒนาประเทศหรือผ่านการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอย่างเป็นทางการ เพื่อเป็นการเข้าร่วมการออกแบบนโยบาย แผนหรือโครงการ กิจกรรมใด ๆ หรือการแสดงความคิดเห็นของเยาวชนในสื่อออนไลน์อย่างมีประโยชน์ เป็นการนำเสนอและแสดงถึงการมีความรู้ความสามารถ และความมีศักยภาพของกลุ่มเยาวชนดีกว่าการที่จะแสดงออกซึ่งสัญชาตญาณหรือการมีอุดมการณ์ทางการเมืองเพียงอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาเชิงลึกโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เนื่องจากการวัดพฤติกรรมด้านจิตวิทยาอย่างการหาความหมายในชีวิตและลักษณะบุคลิกภาพหาองค์ประกอบ ควรวัดโดยการพิจารณาจากทั้งจากการสังเกตพฤติกรรมของเยาวชนและจากความคิดเห็นของเยาวชนเอง ซึ่งการศึกษาตัวแปรดังกล่าว ทำให้ได้ตระหนักว่า ผู้ที่มีความหมายในชีวิตจะมีแรงผลักดันให้ทำความดีและเป็นการกระตุ้นการเจริญเติบโตของบุคลิกภาพ โดยมีใช้การผูกเข้าไว้กับการมีความหมายส่วนบุคคลหรือความหมายในเชิงภายในเท่านั้น เพราะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาจุดมุ่งหมายในช่วงที่เป็นเยาวชนหรือคนหนุ่มสาวในทางบวกเพื่อการอุทิศตนหรือจุดประสงค์ของเยาวชนในปัจจุบันนี้ว่ามีลักษณะอย่างไร

2. ศึกษาวิจัยรูปแบบการจัดการการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในสภาเยาวชนยุโรปหรือของประเทศในแถบเอเชียที่มีการจัดตั้งสภาเยาวชนในลักษณะเดียวกัน มีบริบทใกล้เคียง ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางหรือประยุกต์ใช้กับการมีสภาเยาวชนแห่งประเทศไทยได้ เช่น มาเลเซีย ศรีลังกา และเกาหลีใต้ เป็นต้น

3. ศึกษาวิจัยด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงพหุ (multi group analysis) โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มาจากหลายกลุ่มสาขาวิชาในสถาบันการศึกษา หรืออาจนำตัวแบบนี้ไปทดสอบกับเยาวชนที่เข้าสู่ตลาดแรงงานแล้วในบริบทเดียวกัน เพื่อตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดล หรืออาจนำทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบเพื่อจะเห็นความต่างหรือความเหมือนของการมีส่วนร่วมทางการเมืองระหว่างกลุ่มเยาวชนที่ยังไม่เข้าสู่ตลาดแรงงานกับกลุ่มที่เข้าสู่ตลาดแรงงานแล้วมากขึ้น

4. ศึกษาการสร้างแบบจำลองปัจจัยที่เป็นความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในยุคโซเชียล โดยศึกษาด้วยการวิเคราะห์อิทธิพล เพื่อให้ได้ผลการวิจัยในส่วนของ การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวที่มีรายละเอียดชัดเจนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Ahlskog, R. (2023). Extraversion probably does not cause political participation: Evidence from two genetically informed designs. *Political Psychology*, 44(6), 1301–1318.
- Alelaimat, M. S. (2019). Factors affecting political participation (Jordanian universities students' voting: field study 2017–2018). *Review of Economics and Political Science*, 8(1), 54–67.
- Alhassan, A., Siakwa, M., Kyereme, K. A., & Wombeogo, M. (2020). Barriers to and facilitators of nurses' political participation in Ghana. *Policy, Politics, & Nursing Practice*, 21(1) 29–42.
- Badescu, G., & Sum, P. E. (2024). What's your source?: Estimating the effects of media on youth political engagement in Southeast Europe. *Journal of Southeast European and Black Sea Studies*, 20, 1–23.
- Baumeister, R. F. (1991). *Meanings of life*. New York: Guilford Press.
- Brady, H. E., Verba, S., & Schlozman, K. L. (1995). Beyond SES: A resource model of political participation. *The American Political Science Review*, 89(2), 271–294.
- Cherry, K. (2017, April 5). *The big five personality dimensions 5 major factors of personality*. Retrieved June 24, 2024, from https://psych532.files.wordpress.com/2017/04/cherry_about_fivefactor_nodate.pdf

- Chryssochoou, X., & Barrett, M. (2017). Civic and political engagement in youth: Findings and prospects. *Zeitschrift fur Psychologie*, 225(4), 291–301.
- Cooper, C. A., Golden, L., & Socha, A. (2013). The big five personality factors and mass politics. *Journal of Applied Social Psychology*, 43(1), 68–82.
- Damon, W., Menon, J., & Bronk, K. C. (2003). The development of purpose during adolescence. *Applied Developmental Science*, 7(3), 119–128.
- Ekstrom, M. (2015). Young people's everyday political talk: A social achievement of democratic engagement. *Journal of Youth Studies*, 19(1), 1–19.
- Eriksson, M., & Mittelmark, M. B. (2017). Chapter 12 the sense of coherence and its measurement. In M. B. Mittelmark, S. M. Sagy, G. F., Bauer, J. M., Pelikan, B., Lindstrom, & G. A. Espnes, (eds.), *The handbook of salutogenesis* (pp. 97–106). Switzerland: Springer.
- Fox, R. L., & Lawless, J. L. (2014). Uncovering the origins of the gender gap in political ambition. *American Political Science Review*, 108(3), 499–519.
- GDNET Research Communications. (2010, June 4). *What is the media and how does it work*. Retrieved June 20, 2024, from

https://assets.publishing.service.gov.uk/media/57a08acae5274a27b2000785/Using_Media_to_communciate_research_output.pdf

- George, L., & Park, C. L. (2016). Meaning in life as comprehension, purpose, and mattering: Toward integration and new research questions. *Review of General Psychology*, 20(3), 205–220.
- Janusz, A., & Campos, L. A. (2021). Candidate advertisements and Afro–Brazilian political marginalization. *Latin American Research Review*, 56(4), 761–778.
- Kim, Y., Hsu, S. H., & de Zuniga, H. G. (2013). Influence of social media use on discussion network heterogeneity and civic engagement: The moderating role of personality traits. *Journal of Communication*, 63, 498–516.
- Kipkoech, G. (2023). Connections between internet, social media news use, and political participation in Kenya. *Social Science Computer Review*, 41(3), 871–885.
- Laura, W.–L. (2019). How do young people become politically engaged?. *Society for Research in Child Development*, 13, 127–132.
- LeRoux, K., Fusi, F., & Brown, A. G. (2020). Assessing e–government capacity to increase voter participation: evidence from the US. *Government Information Quarterly*, 37(3), 1–8.

- Li, L., & Shek, D. T. L. (2021). Meaning-in-life profiles among Chinese late adolescents: Associations with readiness for political participation. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18(11), 1–16.
- Liu, Y., Kim, B., & Kim, Y. (2021). Towards engaged citizens: Influences of second screening on college students' political knowledge and participation. *Southern Communication Journal*, 86(1), 17–30.
- Logan, M. (2017, May 15). *Conventional and unconventional political participation: Democracy in action*. Retrieved July 10, 2024, from <https://www.utc.edu/health-education-and-professional-studies/center-for-reflective-citizenship/2017-faculty-fellow-american-history-and-government-teaching-modules/political-participation>
- Lorca, F., Perez, S., Giner, F., & Marco, J. H. (2019). What dimension of meaning in life is the stronger predictor of borderline personality disorder symptom?. *Journal of Constructivist Psychology*, 34(4), 365–377.
- Martela, F., & Steger, M. F. (2016). The three meanings of meaning in life: Distinguishing coherence, purpose, and significance. *Journal of Positive Psychology*, 11, 531–545.

- McLeod, S., & Guy–Evans, O. (2025, March 25). *Big five personality traits: The 5–factor model of personality*. Retrieved May 12, 2025, from <https://www.simplypsychology.org/big-five-personality.html>
- Miller, A. H., Gurin, P., Gurin, G., & Malanchuk, O. (1981). Group consciousness and political participation. *American Journal of Political Science*, 25, 494–511.
- Mondak, J. J. (2010). *Personality and the foundations of political behavior*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Moraa, O. R., Lillian, C., & Josephine, O. (2021). Socio–economic factors affecting participation of young women in political processes: Case study of Nyamira South Sub County, Kenya. *Advances in Sciences and Humanities*, 7(4), 102–111.
- Ruedin, D. (2007, August, 10). *Testing Milbrath’s 1965 framework of political participation: Institutions and social capital*. Retrieved February 22, 2024, from <https://druedin.com/wp-content/uploads/2012/08/43-167-1-pb.pdf>
- Schnell, T. (2010). Existential indifference: Another quality of meaning in life. *Journal of Humanistic Psychology*, 50(3), 351–373.
- Spaiser, V. (2012). Empowerment or democratic divide? Internet–based political participation of young immigrants and young natives in Germany. *Information Polity*, 17(2), 115–127.

- Theocharis, Y., & van Deth, J. W. (2018). *Political participation in a changing world: Conceptual and empirical challenges in the study of citizen engagement*. New York: Routledge.
- Valenzuela, S., Arriagada, A., & Scherman, A. (2012). The social media basis of youth protest behavior: The case of Chile. *Journal of Communication*, 62, 299–314.
- Waeterloos, C., Walrave, M., & Ponnet, K. (2024). Social media as an exit strategy?: The role of attitudes of discontent in explaining non-electoral political participation among Belgian young adults. *Acta Politica*, 59, 364–393.
- Zapko–Willmes, A., & Theocharis, Y. (2022, May 5). *Accounting for the association between socioeconomic status and youth political participation: A twin family study*. Retrieved June 16, 2024, from <https://osf.io/tgwuh/download/>